

Yandı

– Şiir Yürekli · 02 Kasım 2014

YANDI

Gönlüme ateş düştü ,içinde ruhum yandı
Söndürmeye yetişen, su tutuştu ,kum yandı
Gecelerde düşlerim gözlerde uykum yandı
Fırtınaya direnen limanım kuytum yandı.

Taç yaprağıma konan ,arı yandı bal yandı
Bülbülün ahı tuttu ,gülistanda gül yandı
Hazana baş kaldıran, ağaç yandı dal yandı
Aşka serenat yapan dudak yandı dil yandı

Umutlarım ayazda,cemrem baharda yandı
Gözlerim uzaklarda, tipide karda yandı
Resimlerim duvarda ,aklım fırtında yandı
Gönlümün zulasında saklanan yar da yandı

Sevgiye kanat çırpan muhabbet kuşum yandı
Değer bilmeyenlere hesap soruşum yandı
Sevdaya baş eğmeyen mağrur duruşum yandı
Bilmem ki bu yangına yürek nasıl dayandı .

MELAHAT ÇETİNKAYA

NOT :Şiirime sesiyle can veren çok değerli Abim Mustafa KaraAhmetoğlu 'na sonsuz tşklerim ve hürmetlerimle .